

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3261/2022
02.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Глумац, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарство финансија, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради поништаја одлуке о додели стана, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3877/2020 од 01.04.2022. године, у седници већа одржаној 02. децембра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3877/2020 од 01.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 5 П1 2077/17 од 16.09.2020. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи одлука тужене Стамбене комисије Пореске управе Министарства финансија Републике Србије, број ... од 15.04.2010. године којом се ББ даје у закуп на одређено време од 5 година стан број .. на .. спрату по структури двособан пов. 65м², ламела .., објекат „ВВ“ у Београду, ул. ... бр. ... Одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена Стамбена комисија Пореске управе Министарства финансија Републике Србије, да поново изврши правилно рангирање тужиле по огласу од 28.12.2004. године са допуном огласа од 21.01.2005. године и одлучи о додели стана из претходног става. Обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3877/2020 од 01.04.2022. године, одбијена је жалба тужиле као неоснована и потврђена је првостепена пресуда, и одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилца је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужиља је против туженог поднела тужбу дана 29.04.2010. године. Означена вредност предмета спора износи 50.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 33. став 2 истог закона прописано је ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, меродавна је вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Из садржине нижестепених одлука произлази да тужиља побија одлуку тужене Стамбене комисије Пореске управе Министарства финансија Републике Србије о додели стана у закуп, које право је у вези решавања стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код корисника средстава у државној својини, засновано на посебној Уредби. Иако је право тужиље у погледу учествовања на објављеном огласу у вези са радним односом, не ради се о спору из члана 441. Закона о парничном поступку у ком је ревизија увек дозвољена. Имајући у виду да се ради о неимовинском захтеву усмереном на поништај одлуке тужене Стамбене комисије, те како означена вредност предмета спора не прелази законом прописани цензус из члана 403. став 3. ЗПП за одлучивање о ревизији, Врховни касациони суд налази да ревизија тужиље није дозвољена.

Како ревидент није предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 413. истог закона, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић